

Το «πάγωμα» της αύξησης των τιμολογίων και της χρέωσης υπηρεσιών ακόμη και στο ATM από τις τράπεζες, αποτελεί μεν για τους συναλλασσόμενους και την κυβέρνηση μια ανάσα, αλλά είναι προσωρινό. Αυτό που αποδείχθηκε σε αυτή την ιστορία είναι πως

οι τέσσερις συστημικές τράπεζες λειτούργησαν ως τραστ

(και αυτό αφορά την Επιτροπή Ανταγωνισμού τώρα, όχι αύριο) και ότι επιδιώκουν να χρηματοδοτήσουν την «εθελουσία» 4.000 υπαλλήλων με λεφτά των πελατών τους και όχι τον τεχνολογικό τους εκσυγχρονισμό, όπως ισχυρίζονται.

Αυτός ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός άλλωστε όποτε επιχειρείται είναι εις βάρος των συναλλασσόμενων... και δεν είναι συνήθως λειτουργικός. Παράδειγμα, μία από τις τέσσερις άλλαξε τελευταία όλο το e-banking για ιδιώτες, και το έκανε τόσο αντιλειτουργικό που και οι ίδιοι οι υπάλληλοι εξανίστανται και χρησιμοποιούν το παλιό ακολουθώντας ένα τεχνικό μονοπάτι. Φαίνεται ότι μέσα από την αλλαγή, η τράπεζα περιορίζει τις επιλογές του πελάτη της, ειδικά στις πληρωμές δανείων, ληξιπρόθεσμων δόσεων κλπ. Επίσης, στο «κατέβασμα» της απόδειξης πληρωμής, ο χρήστης δεν έχει τη δυνατότητα να βάλει τίτλο στο pdf... Αποτυχία!

Επ' ευκαιρίας, είναι τώρα δυνατή στην εποχή της ακαριαίας μεταφοράς χρήματος με τις ηλεκτρονικές συναλλαγές η **κατάργηση του περιβόητου valeur** (ημερομηνία της εκτέλεσης της κίνησης μέχρι την τοκοφόρο ημερομηνία), που για ένα τριήμερο η τράπεζα εκμεταλλεύεται τζάμπα τη ρευστότητα της συναλλαγής, επικαλούμενη την πάλαι ποτέ τραπεζική γραφειοκρατία.

Οι τράπεζες επικέντρωσαν την αναδίπλωσή τους στην απαλλαγή από χρεώσεις ανάληψης μετρητών σε νησιά που δεν έχουν παρουσία. Οι ρυθμιστικές αρχές και η ΤτΕ οφείλουν να θυμούνται πως οι τράπεζες είναι αδειοδοτημένες από την Πολιτεία και ότι οφείλουν να παρέχουν καθολική υπηρεσία...

Το αναπτυξιακό πρόβλημα

Δυστυχώς όμως, στις τέσσερις τράπεζες που ξεπούλησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για 6 δισ. ευρώ στα ξένα funds μαζί με ενεργητικό της τάξεως των 320-500 δισ. ευρώ, είναι εγκλωβισμένο μεταξύ άλλων το ιδιωτικό χρέος που ανέρχεται σε 177 δισ. ευρώ. Αν στο τραπεζικό χρέος προστεθούν άλλα 190 δισ. ευρώ (2018) που χρωστάνε οι ιδιώτες στο κράτος, τότε έχουμε **ένα συνολικό ιδιωτικό χρέος περί τα 370 δισ. ευρώ , ήτοι δύο ΑΕΠ**

γεγονός που αποτελεί κεντρικό πρόβλημα της ανάπτυξης και μεγάλο εθνικό θέμα σε κοινωνικό επίπεδο και ως εκ τούτων βασικό πολιτικό ζήτημα. Η φορολογική ελάφρυνση των πολιτών για να μπορούν πιο άνετα να πληρώνουν τα χρέη τους προς τις τράπεζες, μπορεί να είναι μια τακτική φιλελεύθερης αντίληψης, αλλά δεν λύνει ουσιαστικά κανένα πρόβλημα, παρά μόνο εξυπηρετεί τα κέρδη των τραπεζών που εξάγονται στους ξένους μετόχους.

Επειδή ο πρωθυπουργός λέγεται ότι είναι **πολιτικός data driven** καλό είναι να ενσκήψει στα νούμερα, διότι άλλα δίνει η ΑΑΔΕ, άλλα η ΕΛΣΤΑΤ, άλλα η ΤτΕ κ.ο.κ. Για παράδειγμα, η Ελληνική Στατιστική Αρχή υπολογίζει πως περισσότερα από 8 εκατ. πολίτες όφειλαν το 2018 συνολικά στην εφορία, ασφαλιστικά ταμεία και τράπεζες 226 δισ. ευρώ, δηλαδή 20 δισ. ευρώ περισσότερα σε σχέση με το τέλος του 2017. Αλλά είναι πολύ περισσότερα. Ας μείνουμε όμως στις τράπεζες. Από τα δάνεια σε ιδιώτες, νοικοκυριά και επιχειρήσεις, ύψους 177 δισ. ευρώ, τα 80-88 δεν εξυπηρετούνται, δηλαδή πάνω από το 45%. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι οι τράπεζες πούλησαν 12,5 δισ. ευρώ μη εξυπηρετούμενα δάνεια προς επενδυτές το 2018 (Evercore).

Εδώ έχει σημασία ότι

Πρώ τον, το 2020 προβλέπεται έτος μαζικών πλειστηριασμών που σημαίνει ότι θα προκληθεί μεγάλη κοινωνική αναταραχή, ενώ ταυτόχρονα, θα υπονομευθεί η κυβερνητική προσπάθεια για ανάκαμψη της κτηματαγοράς και της οικοδομής. Οι τιμές θα καταρρεύσουν... ενώ καινούργιες οικοδομές θα αργήσουν να μπουν μπροστά. Σε ότι αφορά την επικείμενη εξίσωση των αντικειμενικών τιμών με τις εμπορικές που έχει αναγγείλει η κυβέρνηση, πρόκειται για αντιφιλελεύθερο αστείο. Αν θέλει να είναι σωστός ο κ.

Μητσοτάκης, απλώς να καταργήσει τις αντικειμενικές τιμές και να ισχύσουν μόνο οι εμπορικές. Αλλιώς κρατάει τα σπίτια και τα κτίρια στη διατίμηση... αυτό δεν είναι ελεύθερη αγορά.

Δεύτερον, όλο το σύστημα (τρόικα, ECB, ΤτΕ, κυβερνήσεις κ.ά.) δίνουν τα ρέστα τους για τα Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια (ΜΕΔ) που είναι ένα λογιστικό ζήτημα, καθώς τράπεζες και κράτος δεν κατάφεραν τόσα χρόνια να ξεκαθαρίσουν ποιοι είναι οι στρατηγικοί κακοπληρωτές και ποιοι είναι οι ανήμποροι δανειολήπτες, ώστε να υπάρξει διαφορετική αντιμετώπιση. Όμως το πρόβλημα το ουσιαστικό δεν είναι τα «κόκκινα» δάνεια που ούτως ή άλλως δεν εξυπηρετούνται είτε γιατί τα έχουν απατεώνες, είτε γιατί οι άνθρωποι δεν έχουν να πληρώσουν, αλλά τα «πορτοκαλί» δάνεια, δηλαδή αυτά που εξυπηρετούνται όπως όπως, καθώς οι δόσεις είναι υψηλές και καθλώνουν τα μεσαία στρώματα στην καχεξία και στην κοινωνική οργή. Ο πρωθυπουργός δεν πρέπει να ξεχνά ότι αυτή η οργή τον έφερε στην εξουσία και όχι το πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ ή το καζίνο στο «Ντουμπάι» του Ελληνικού.

Τρίτον, κι αυτό πρέπει να το γνωρίζει ο πρωθυπουργός, οι τράπεζες «ρυθμίζουν» από μόνες τους τα δάνεια, ειδικά τα καταναλωτικά, με στόχο να φαίνεται ότι εξυπηρετούνται. Αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη κακό, αλλά οι δόσεις είναι πιο μεγάλες από τις προηγούμενες, έστω και μερικές δεκάδες ευρώ. Στα στεγαστικά, οι τραπεζοϋπάλληλοι sotto voce

λένε στον κόσμο που πάει να διαπραγματευτεί την ανανέωση της ρύθμισης ενός στεγαστικού, πως

σταματάει το

hair cut

, δηλαδή η διαγραφή του 40% του χρέους, εάν πληρώνεις το 60% και ότι οι ρυθμίσεις ήταν μία αναγκαστική φάση και τώρα οι τράπεζες σταδιακά θα

παίρνουν πίσω.

Χωρίς αμφιβολία, η παρέμβαση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στους τραπεζίτες ήταν μια πράξη πολιτικά σωστή και εντάσσεται στην λογική του «κοινωνικού φιλελευθερισμού», όμως ήταν μια τακτική που πρέπει να αποκτήσει εύρος και βάθος. Το ιδιωτικό χρέος, προς τις τράπεζες και το κράτος, αποτελεί κεντρικό πολιτικό πρόβλημα, διότι αφορά τη μεσαία τάξη, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας και ανεβάζει κυβερνήσεις. Εκεί βρίσκεται εν πολλοίς και το κλειδί της ανάπτυξης, όχι στην εκποίηση δημόσιου ενεργητικού.

Επ' ευκαιρίας, επειδή οι τέσσερις μοιάζει να λειτουργούν σαν τραστ και επειδή δεν

Το τραστ των τραπεζών και το πορτοκαλί χρέος – Τι πρέπει να γνωρίζει ο πρωθυπουργός

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Κυριακή, 10 Νοέμβριος 2019 08:55 -

εξυπηρετούν εθνικά συμφέροντα στην κρίσιμη αυτή φάση της χώρας, καλό θα είναι η κυβέρνηση να τις έχει στην τσίτα με τον συνεχή και εμφανή έλεγχο των ανταγωνιστικών συνθηκών. Επίσης, πρέπει να ανοίξει το παιγνίδι διευκολύνοντας την **ίδρυση νέων τραπεζών** και στον βαθμό που μπορεί να χρησιμοποιήσει την Εθνική, όπου το κράτος έχει την πλειοψηφία, για **να μοχλεύει τον ανταγωνισμό**.
. Παράδειγμα, όλες οι συντάξεις και όσοι μισθοί προέρχονται από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα να καταβάλλονται μέσω Εθνικής...

Μάκης Ανδρονόπουλος

Makisandropoulos.gr